

F. t. l. om aktie- og anpartsselskaber

ikke er bindende for kapitalsselskabet og de beslutninger, der træffes af generalforsamlingen.

Aktie- og anpartsselskabsloven har hidtil ikke indeholdt nærmere bestemmelser vedrørende ejeraftaler.

Det er dog almindeligt forekommende, at f.eks. en ejergruppe, enten den samlede kreds eller, i større selskaber, grupper af kapitalejere, indgår supplerende aftaler – overenskomster – der kan regulere forskellige forhold, men ofte handler om stemmeforhold, indflydelse, strategiske dispositioner, overdragelse af kapitalandele mv.

Aktionær- og anpartshaveraftaler indgås typisk i forbindelse med selskabets stiftelse eller i forbindelse med senere udskiftninger i ejerkredsen.

Der er i dag uklarhed om, hvilken retsstilling disse aftaler skal tillægges, hvis der er konflikt mellem ejerftaler og beslutninger om kapitalsselskabets forhold truffet i overensstemmelse med selskabslovgivningen.

Efter gældende domspraksis kan en aktionær- eller anpartshaveraftale få virkning for kapitalsselskabet og dermed påvirke gyldigheden af selskabsretlige beslutninger under særlige omstændigheder, f.eks. såfremt samtlige kapitalejere er omfattet af aftalen, jf. højesterets dom i UFR 1996.1550H.

Det er i dag ligeledes uafklaret, om kapitalsselskabet som sådan kan tiltræde ejerftaler, og dermed i hvilket omfang kapitalsselskabet kan blive bundet af sådanne aftaler.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten foreslår for at skabe en klar retstilstand, at aktionær- og anpartshaveraftaler reguleres i den nye selskabslov, og at det i den forbindelse præciseres at sådanne aftaler ikke er selskabsretligt bindende for selskabet og de beslutninger, der træffes på kapitalsselskabets generalforsamling.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten finder således, at der er behov for at præcisere, at selskabsloven er øverst i det selskabsretlige retshierarki. Herefter kommer kapitalsselskabets vedtægter, og først efter disse retskilder kommer en eventuel ejerftale. En sådan ejerftale må som følge heraf ikke være i strid med selskabslovgivningen eller det konkrete selskabs vedtægter.

Kapitalejerne kan i ejerftalen aftale, at denne skal nyde forrang frem for vedtægterne i det indbyrdes forhold mellem kapitalejerne. Ved en overtrædelse af en sådan aftale vil det være de almindelige aftaleretlige misligholdelsesbeføjelser, der vil finde anvendelse herpå, hvorimod gyldigheden af generalforsamlingens beslutning ikke påvirkes heraf. Dog kan en misligholdelse af en ejerftale indgå i vurderingen af, om en kapital ejer har misligholdt sine forpligtelser over

for de øvrige kapitalejere eller kapitalsselskabet, hvilket kan have selskabsretlige konsekvenser.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten finder således, at det vil skabe en klar retstilstand, såfremt det slås fast i selskabslovgivningen, at et kapitalsselskab som sådant ikke kan blive selskabsretligt bundet af en aktionær- eller anpartshaveraftale.

Hvis et selskab ejer egne kapitalandele og i denne forbindelse indgår en ejerftale, vil selskabet imidlertid kunne blive bundet som ejer interpartes, og efter omstændighederne kunne holdes ansvarlig for brud på aftalen efter de aftaleretlige regler.

Udvalget bemærker i denne forbindelse, at de selskabsretlige regler bygger på en forudsætning om, at kapitalejerne udøver deres indflydelse på kapitalsselskabets generalforsamling, og at hvervet som f.eks. bestyrelsesmedlem er et personligt hverv, hvor den pågældende ikke er underlagt instruktion. Udvalget ønsker ikke denne forudsætning ændret.

For at tydeliggøre sprogbroen med hensyn til sådanne aftaler foreslår udvalget endvidere begrebet »aktionæroverenskomster« ændret til »ejerftaler«, hvilket tillige omfatter anpartshaveroverenskomster.

Kapitalejere kan derfor som hidtil indgå sådanne aftaler, men sådanne aftaler har ikke betydning for beslutningers selskabsretlige gyldighed. Aktionær- eller anpartshaveraftaler vil således på dette punkt adskille sig fra kapitalsselskabets vedtægter. Aftalerne er således ikke bindende for beslutninger truffet på generalforsamlingen, der alene træffes i henhold til lov og vedtægter. Det kan indebære, at aftalen krænkes, hvilket kan have civilretlige, herunder aftaleretlige, konsekvenser for aftalens parter, men det berører ikke lovligheden af beslutninger truffet på generalforsamlingen eller deres registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-systemer.

Den selskabsretlige regulering af ejerftaler suppleres af den kapitalmarkedsretlige regulering, der gælder for aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Til § 83

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 73, stk. 5, 2. pkt. Med § 83 foreslås det, at oplysningerne fremover ikke skal fremgå af indkaldelsen, men at kapitalsselskabet selv kan bestemme, hvordan aktionærerne gøres bekendt med oplysningen, f.eks. via selskabets hjemmeside.

Bestemmelsen i § 83 er en implementering af artikel 17, stk. 2, litra c, direktiv (2004/109/EF) om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse